

[Damsgaard.]

andre landes opsparring til at finansiere godgørenhed over for u-landene — i morgen skal vi i finansudvalget tage stilling til, om vi vil yde 90 mill. kr. mere i lån til udlandet — eller et for stort forbrug herhjemme. Det er ikke særlig heroisk, snarere er det en let, men uhensigtsmæssig genvej, vi går nu. Det er derfor, jeg beder: skal vi ikke i fællesskab tage det op til overvejelse?

Grethe Philip: Det radikale venstre har gennem årene været positiv over for forslag om at give bemyndigelse til regeringen til optagelse af statslån. Denne linje vil vi også følge i dette tilfælde, og det vil sige, at vi er positive over for lovforslaget. Med den betydelige kortfristede gæld, vi har, er det meget vigtigt, at der af staten optages langfristede lån for at sikre en valutarisk stabilitet.

I bemærkningerne er der indføjet et par tabeller, som bl. a. viser de udgifter, vi må regne med i de kommende år til renter og afdrag på statens gæld og på den samlede offentlige gæld. Jeg håber, man her i folketinget vil gøre sig bekendt med disse tabeller, hvoraf det fremgår, at vi i de kommende år skal af med stærkt stigende beløb til og med 1978; så vidt jeg erindrer uden at have tabellen ved hånden, drejer det sig om ekstraudgifter på ca. 600 mill. kr. i forhold til nu. Disse stærkt stigende udgifter kan nok give én grund til eftertanke. Det er i hvert tilfælde givet, at det betyder, at der i de kommende år vil stilles skærpede krav til vor betalingsbalance.

Vi kan alle med regeringen være glade for den tillid, der har manifesteret sig over for den danske krone her i den sidste tid, og vi kan også være glade over den betydelige forbedring, der skete på betalingsbalancens løbende poster i 1972, men vi bør dog også gå så meget i dybden, at vi bemærker, at der er sket et omsving, og at der er en udvikling i gang, som har ført til, at fjerde kvartal viste et underskud på betalingsbalancens løbende poster på $\frac{1}{2}$ milliard kr., det vil sige dobbelt så meget som underskuddet for de tre foregående kvartaler tilsammen.

Det er givet, at vi i de kommende år står over for en hel række vanskelige økonomiske problemer. Det gælder spørgsmålet om at holde vort omkostningsniveau nede, så-

dan at det kommer på et niveau, hvor vi er konkurrencedygtige. Det gælder nogle af de problemer, der er lagt frem i perspektivplanlægningen, og som jo navnlig drejede sig om den voldsomme udvikling i det offentliges udgifter. Der er spørgsmålet om hele omlægningen af boliglovgivningen, og der er de spørgsmål, som vi nu er så optaget af, bl. a. på grundlag af det lovforslag, der er lagt frem fra regeringsside om økonomisk demokrati.

Jeg synes nok, at det netop i denne situation er overordentlig vigtigt, at vi har en neutral og sagkyndig vurdering af, hvad der sker på det økonomiske område. Derfor kan det nok undre én, at økonomi- og budgetministeren har valgt lige præcis dette tidspunkt til at ventilere tanker om nedlæggelse af såvel det økonomiske råd som dets formandskab. Jeg kan vanskeligt tænke mig et dårligere spareobjekt. Vi har brug for stadig væk, at der er et neutralt sted, hvor arbejdsmarkedets parter kan mødes og drøfte den forventede udvikling på det økonomiske område. Og vi har i endnu højere grad brug for, at der sidder nogle personer, som fra tid til anden uafhængigt af andre instanser — ikke mindst uafhængigt af regeringen — afgiver rapporter og redegørelser om vigtige økonomiske forhold. Jeg håber, at den kraftige reaktion, der har været på de tanker, ministeren har fremsat om en mulig nedlæggelse af det økonomiske råd og formandskabet, har gjort indtryk, og at man vil bevare denne institution.

Lütken: Det er sagt her fra talerstolen af venstres ordfører, at man ikke kan låne sig rig. Det er meget usikkert, om det er rigtigt. Det afgørende må være, på hvilken måde man anvender de penge, man låner. I det øjeblik man anvender dem til en forbedring af produktionsapparatet o. lign., så man forbedrer sine konkurrencevilkår, så vil jeg nok mene, at det er fornuftigt at optage lån, hvis man mangler kapital herhjemme til disse investeringer.

I øvrigt skal jeg bemærke, at vi selvfølgelig er interesseret i, at regeringen kan forsvare den danske valuta i de situationer, man kan komme ud i, og vi lever jo i øjeblikket i en periode, hvor den internationale spekulationskapital, som spekulerer mod forskellige valutaer, kan bringe spørgsmålet